

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2004, miðvikudaginn 9. júní, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Ragnheiður Bragadóttir, varaformaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Ólöf Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið mál nr. 9/2004:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Sóknaraðili er M, en varnaraðili er fjármálafyrirtækið F.

Málið barst úrskurðarnefnd 30. mars 2004 með kvörtun sóknaraðila dagsettri 29. mars 2004. Kvörtunin var send varnaraðila með bréfi nefndarinnar 30. mars 2004 og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust 27. apríl 2004 með bréfi hans dagsettu 26. apríl 2004. Bréfið var sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar 28. apríl 2004 og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir sóknaraðila bárust 4. maí 2004 með bréfi hans dagsettu 3. maí 2004.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 2. og 9. júní 2004.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili hefur um langt skeið verið viðskiptavinur varnaraðila, sem m.a. hefur annast kaup og sölu verðbréfa fyrir hans hönd. Hinn 21. ágúst 2003 kl. 15.40 sendi sóknaraðili starfsmanni varnaraðila netpóst og bað hann um að setja inn á Verðbréfafingið tilboð um sölu á hlutabréfum í A að nafnvirði 100.000 krónur á genginu 45. Umræddur netpóstur sóknaraðila hljóðaði svo: “Ef þú nærð því kr. 100.000 sala á kr. 45.” Kveðst sóknaraðili hafa gengið út frá því að tilboðið gildi aðeins út þann sama dag eða til kl. 16.00 þegar Kauphöllin lokar. Heldur sóknaraðili því fram að sú venja hafi myndast í viðskiptum hans við varnaraðila að tilboð hans um kaup og sölu á hlutabréfum hafi aðeins gilt út þann dag, sem það var sett fram.

Varnaraðili kveður að aðeins hafi tekist að selja hlutabréf að nafnvirði 18.000 krónur fimmtudaginn 21. ágúst á genginu 45, en hlutabréf að nafnvirði 82.000 krónur hafi verið seld daginn eftir á sama gengi. Í skjölum málsins er að finna tvær kvittanir vegna sölunnar, sú fyrri dags. 25. ágúst 2003 vegna sölu á hlutabréfum að nafnvirði 18.000 krónur, og sú síðari dags. 27. ágúst 2003 vegna sölu á hlutabréfum að nafnvirði 82.000 krónur.

Með netpósti dags. 29. ágúst 2003 fór sóknaraðili fram á það við starfsmann varnaraðila að salan á bréfunum yrði látin ganga til baka. Viðkomandi starfsmaður sendi erindið til B og ritaði sóknaraðili honum bréf dags. 2. september 2003 þar sem hann fór fram á að varnaraðili seldi honum aftur hlutabréf að nafnvirði 100.000 krónur í A á

genginu 45, honum að kostnaðarlausu. B svaraði bréfi þessu samdægurs með netpósti þar sem hann tilkynnti sóknaraðila að ekki yrði orðið við ósk hans. Jafnframt baðst hann velvirðingar á því hversu seint upplýsingar um sölu hefðu borist og að dráttur hefði orðið á uppgjöri en það ætti sér ákveðnar skýringar innanhúss hjá varnaraðila. Þá tók hann fram að fyrir hefði legið beiðni frá sóknaraðila um sölu á ákveðnu verði. Ekki hafði tekist að ljúka þessu á fimmtudeginum og því hefði þetta verið gert daginn eftir, þ.e. föstudagsmorgni.

Hinn 9. september 2003 keypti sóknaraðili hlutabréf í A að nafnvirði 80.000 krónur á genginu 49,83750 fyrir milligöngu varnaraðila.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili greiði honum mismuninn á söluverði hlutabréfa hans í A þann 25. og 27. ágúst 2003 að nafnvirði 100.000 krónur á genginu 45 og kaupverði hans á hlutabréfum í sama félagið að nafnvirði 80.000 krónur á genginu 49,8375. Hann krefst aðallega bóta að fjárhæð 483.750 krónur ($45 - 49,8375 \times 100.000$, en til vara 387.000 krónur ($45 - 49,8375 \times 80.000$ krónur, að viðbættum kostnaði við kaup- og sölubóknun. Til þrautavara krefst sóknaraðili bóta að fjárhæð 200.000 krónur.

Sóknaraðili heldur því fram að sú venja hafi myndast í viðskiptum hans við varnaraðila að tilboð, sem hann setti fram um kaup eða sölu á hlutabréfum, hafi aðeins átt að gilda út þann sama dag. Þessari venju til staðfestingar vísar sóknaraðili til framlagðra afrita af netpósti, sem gekk á milli hans og starfsmanns varnaraðila 11. og 20. ágúst 2003. Í fyrra skiptið biður sóknaraðili starfsmann varnaraðila að setja inn ákveðið tilboð fyrir hann kl. 10.39 og sendir starfsmaðurinn svohljóðandi svar einni mínútu síðar: “Geri það, hef það út daginn í dag.” Í síðara skiptið biður sóknaraðili starfsmann varnaraðila að setja inn fyrir sig ákveðið tilboð kl. 11.52 og þremur mínútum síðar sendir starfsmaðurinn svohljóðandi svar um hæl: “Búin að senda á þingið.”

Að því er varðar tilboðið, sem sóknaraðili sendi inn kl. 15.40 þann 21. ágúst 2003, tekur sóknaraðili fram að það hafi sannarlega verið sent seint þennan dag, en hann kveðst hafa gengið út frá því að það myndi aðeins gilda út daginn ef það myndi ná inn á annað borð, sbr. orðalag skeytisins “C Ef þú nærð því kr. 100.000 sala á kr. 45”. Sóknaraðili kveðst aldrei hafa fengið staðfestingu á því að tilboð þetta hafi náð inn á Verðbréfaþingið, svo sem venja hafi verið í viðskiptum málsaðila.

Sóknaraðili kveðst hafa komist að því í samtali við starfsmann varnaraðila 26. ágúst 2003 að varnaraðili hefði selt hlutabréf að nafnvirði 18.000 krónur á genginu 45 hinn 22. ágúst. Þann 27. ágúst 2003 hafi hann sent sama starfsmanni netpóst og beðið hann um að kanna fyrir hann hvaða tilboð væru inni að því er varðar hlutabréf í A og hafi hann þá svarað um hæl að hlutabréf í A að nafnvirði 100.000 krónur hefðu verið seld á föstudagsmorgni. Hann hefði hins vegar ekki fengið upplýsingar um það fyrr en kl. 17.00 daginn áður, þ.e. 26. ágúst. Síðar hafi sóknaraðila borist í pósti kvittun vegna verðbréfa dags. 25. ágúst 2003 um sölu á 18.000 krónum að nafnverði á genginu 45 og sams konar kvittun dags. 27. ágúst 2003 um sölu á 82.000 krónum að nafnvirði á sama gengi.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Af hálfu varnaraðila er því mótmælt að starfsmenn varnaraðila hafi farið út fyrir umboð sóknaraðila í umrætt sinn.

Varnaraðili kveður að hinn 21. ágúst 2003 hafi starfsmanni hans borist beiðni frá sóknaraðila með netpósti, sem merkt hafi verið “Subject: RE: A og D” “Importance: High”. Texti netpóstsins hafi verið eftirfarandi: “C Ef þú nærð því kr. 100.000 sala á kr. 45”. Vegna þess hversu áliðið hafi verið dags hafi ekki tekist að selja nema 18.000 króna hlut í A fyrir lokun Kauphallar á genginu 45, en strax næsta morgun hafi tekist að selja þá 82.000 hluti sem eftir hafi verið á genginu 45.

Af hálfu varnaraðila er þeirri fullyrðingu sóknaraðila mótmælt að sú regla hafi myndast að umboð til sölu eða kaupa hafi aðeins gilt út daginn. Fyrst og fremst sé litið til efnis umboðsins og óska viðskiptavinarins. Þar sem ekki hafi legið fyrir nein takmörkun á sölubeiðni sóknaraðila, önnur en sú að selt yrði á genginu 45, hafi verið litið svo á að óskum sóknaraðila væri fullnægt með því að selja hlutabréf í áður nefndu félagi að nafnvirði 100.000 krónur á genginu 45, þó að það gerðist í tveimur áföngum, þ.e. seinni hluta 21. ágúst og strax að morgni 22. ágúst.

Með hliðsjón af því að þreifingar sóknaraðila um sölu á umræddum hlutabréfum hófust með fyrirspurnum til starfsmanna varnaraðila um eftirspurn og gengi hlutabréfa í A og D þann 5. ágúst 2003 og því að beiðni sóknaraðila um sölu á bréfunum þann 21. ágúst var merkt “High importance” hafi verið litið svo á af hálfu starfsmanna varnaraðila að það væri ásetningur og vilji sóknaraðila að selja téða hluti á genginu 45. Verði ekki séð að máli skipti hvort salan átti sér stað við lokun Kauphallar fimmtudaginn 21. ágúst 2003 eða við opnun hennar strax daginn eftir.

Af hálfu varnaraðila er því lýst yfir að hann sé reiðubúinn að greiða sóknaraðila vexti af söluverði bréfanna frá söludegi til uppgjörsdags telji úrskurðarnefndin að uppgjörstími sé óeðlilegur.

V.

Niðurstaða

Sú regla mun gilda í Kauphöll Íslands að öll tilboð um kaup eða sölu hlutabréfa falla úr gildi við lok dags nema tilboðsgjafinn hafi óskað sérstaklega eftir því að tilboðið gildi lengur. Ágreiningur þessa máls snýst hins vegar um það hvort umboð sóknaraðila til varnaraðila til sölu á tilteknum hlutabréfum í eigu varnaraðila hafi verið afmarkaður ákveðinn gildistími eða ekki.

Gegn mótmælum varnaraðila þykir sóknaraðili ekki hafa sýnt fram á að sú venja hafi myndast í viðskiptum hans við varnaraðila að umboð hans til kaupa eða sölu á verðbréfum hafi aðeins gilt út þann sama dag og umboðið var veitt. Netpóstsamskipti málsaðila hinn 19. ágúst 2003 virðast til dæmis benda til hins gagnstæða. Kl. 15.15 þann dag bað sóknaraðili starfsmann varnaraðila um að setja inn fyrir hann ákveðið tilboð. Starfsmaðurinn sendi sóknaraðila svohljóðandi svar kl. 16.10: “Sæll Ég set inn tilboðið í fyrramálið – var að sjá póstinn þinn núna “ Hér virðist starfsmaðurinn ganga út frá því að umboð sóknaraðila til varnaraðila, gefið kl. 15.15 þann 19. ágúst, gildi enn að morgni næsta dags.

Athugun nefndarinnar hefur ekki leitt í ljós að myndast hafi almenn venja um að umboð til miðlara um kaup og sölu verðbréfa gildi aðeins út þann sama dag og það er gefið.

Af framlögðum gögnum er ljóst að tilraunir sóknaraðila til að selja títtnefnd hlutabréf höfðu staðið yfir frá 11. ágúst, en þann dag óskaði sóknaraðili eftir því að sett yrði inn tilboð fyrir hann um sölu á hlutabréfum að nafnvirði 232.000 krónur á genginu 46.5. Hinn 19. ágúst óskaði varnaraðili eftir því að hlutabréf að nafnvirði 100.000 krónur yrðu boðin til sölu á genginu 45,4 og aftur á sama gengi daginn eftir. Eins og áður hefur komið fram óskaði sóknaraðili síðan eftir því kl. 15.40 hinn 21. ágúst eða 20 mínútum áður en Kauphöllin lokaði að umrædd hlutabréf yrðu boðin til sölu á genginu 45. Fyrirmæli sóknaraðila til varnaraðila voru svohljóðandi: “C Ef þú nærð því kr. 100.000 sala á kr. 45.” Beiðni sóknaraðila, sem send var með netpósti, var merkt “Importance: high”. Þykir það benda til þess að vilji sóknaraðila hafi eindregið staðið til þess að selja hlutabréfin á því gengi, sem um var beðið, en gengi bréfanna hafði lækkað örlítið umræddan dag. Þá er umboðinu ekki afmarkaður ákveðinn tími með skýrum hætti. Með hliðsjón af framangreindu og fyrirmælum sóknaraðila, skýrðum samkvæmt orðanna hljóðan, þykir því ekki unnt að líta svo á að varnaraðili hafi farið út fyrir heimild sóknaraðila með sölu bréfanna eða hluta þeirra föstudaginn 22. ágúst.

Með vísan til alls ofangreinds er niðurstaða nefndarinnar sú að hafna beri kvörtun sóknaraðila í máli þessu.

ú r s k u r ð a r o r ð :

Kvörtun sóknaraðila, M á hendur fjármálafyrirtækinu F er hafnað.

Reykjavík, 9. júní 2004

Ragnheiður Bragadóttir

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Ólöf Embla Einarsdóttir

Sölvi Sölvason